

Nr 285.

Av herrar **Carlsson** i Tibro och **Mårtensson** i Smedstorp,
*om anslag till bidrag till rationaliseringsundersökningar
vid statens hantverksinstitut.*

En av orsakerna till det svenska näringslivets nuvarande konkurrenssvårigheter står att finna i det faktum att kostnadsnivån inom produktionen blivit alltför hög. Det är ytterst angeläget, att näringslivet genom en intensifierad rationaliseringsverksamhet söker sänka sina kostnader och därmed öka vårt lands konkurrensförmåga såväl på export- som hemmamarknaden. Eftersom hantverket och den mindre industrien i Sverige beräknas sysselsätta närmare 500 000 personer i ca 125 000 företag, måste det anses angeläget, att rationaliseringsverksamheten inom denna näringsgrupp intensifieras.

Sedan flera år tillbaka anlitas statens hantverksinstitut i relativt stor utsträckning av dessa näringsgrenar, bl. a. för rådgivning i vissa frågor. Den rådgivningsverksamhet, som institutet bedrivit, har exempelvis gällt frågor som berört arbetsplanering, arbetsmetoder, maskinutrustning, lokalplanering och inredning, kraft- och belysningsförhållanden, lagerhållning, kalkyleringsmetoder m. m. De åtgärder, som här varit föremål för handläggning, har sålunda icke enbart berört tillverkningen inom företagen. Givetvis är det av stor vikt för ett företags räntabilitet, att exempelvis en rationell kalkylering av tillverkningskostnaderna införes eller att lokalfrågan och lokalplaneringen blir så ändamålsenligt ordnade som möjligt. Statens hantverksinstitut har också bistått med speciella rationaliseringsundersökningar inom vissa yrken. Till följd av dessa undersökningar har en omfattande konsultationsverksamhet kunnat igångsättas. Denna rationaliseringsverksamhet har i stort sett bedrivits och utvecklats på grundval av de intäkter som inflyter dels genom bidrag från branschorganisationer, dels genom ersättning från enskilda företag för utförda uppdrag. Men denna rationaliseringsverksamhet bör utbyggas. Den mindre industrien och hantverket har endast i undantagsfall ekonomiska möjligheter att hålla speciell expertis fortlöpande knuten till företagen eller att själva bekosta omfattande rationaliseringsundersökningar. Därtill kommer, att en rationalisering inom småföretagsamheten behöver en rådgivningsservice. En med tillräckliga resurser utrustad central för ändamålet hos statens hantverksinstitut skulle vara ytterst värdefull.

Statens hantverksinstitut har under en följd av år i sina anslagsäskanden hemställt om att särskilt anslag på 50 000 kronor måtte ställas till förfogande som bidrag till rationaliseringsverksamhet för hantverk och mindre industri. På grund av statsfinansiella skäl har emellertid dessa anslagsäskanden icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd. För att ekonomiskt möjliggöra detta i hög grad och framför allt i dagens ekonomiska läge värdefulla rationaliseringsarbete bör staten lämna direkt medverkan för att täcka en del av de med undersökningarna förenade kostnaderna, i likhet med vad som göres på andra områden av vårt näringsliv.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte till Statens hantverksinstitut: Särskilda rationaliseringsundersökningar bevilja ett anslag på 50 000 kronor för budgetåret 1953/54.

Stockholm den 27 januari 1953.

Harry Carlsson,
Tibro.

Edvard Mårtensson
i Smedstorp.